

Dosarul nr.3r-121/22

2-161187202-01-3r-13042022

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: N. Corcea)

Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud.: L. Bulgac, M. Anton, Gr. Dașchevici)

Instanța de recurs, Curtea Supremă de Justiție (jud.: V. Doagă, I. Druță, T. Chișca-Doneva)

Instanța de revizuire, Curtea de Apel Chișinău: (jud.: A. Bostan, Gh. Mîra, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Antoci împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Oleg Chilaru cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă,

împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 16 august 2016, Antoci Anatolie a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General de Poliție, persoană terță Oleg Chilaru, solicitând anularea ordinului șefului Inspectoratului General de Poliție nr.423 ef. din 15 iulie 2016 „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Inspectoratului de Poliție Râșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Anatolie Antoci și a șefului adjunct al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Andrei Grîu, în partea în care s-a dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție, ca fiind ilegal, restabilirea sa în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Râșcani al Inspectoratului General de Poliție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.185,188-193, vol.I).

Prin decizia din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Antoci Anatolie și a fost menținută hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău (f.d.35, 36-49, vol.II).

Prin încheierea din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Antoci Anatolie, a fost considerat inadmisibil (f.d.88-91, vol.II).

Prin încheierea din 23 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci împotriva încheierii din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție (f.d.123-128, vol.II).

Prin încheierea din 23 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci împotriva încheierii din 23 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție (f.d.233-236, vol.II).

La 28 decembrie 2020 Antoci Anatolie a depus cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, în drept, cererea de revizuire fiind întemeiată pe prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă (f.d.1-10, vol.III).

Prin încheierea din 01 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de Anatolie Antoci împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d.112-116, vol.III).

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul depus de Anatolie Antoci și menținută încheierea din 01 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.144-149, vol.III).

La 21 octombrie 2021, Antoci Anatolie a depus o nouă cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017 (f.d.153-154, vol.III).

În motivarea cererii de revizuire Antoci Anatolie a invocat că, la caz sunt prezente temeiurile de revizuire prevăzute de art.449 lit.b) Cod de procedură civilă. În susținerea poziției sale invocă că, la baza hotărârii/deciziei de judecată a stat și faptul că, Procuratura Anticorupție a pornit cauza penală nr.2016978095 în privința lui Anatolie Antoci pentru aceleași încălcări disciplinare sub prisma răspunderii penale. Iar, în cadrul urmăririi penale Procuratura Anticorupție nu a stabilit în acțiunile lui Anatolie Antoci, ca șef al IP al raionului Râșcani, acțiuni care s-ar adevăra în ordin și a fost scos de sub urmărirea penală, stabilindu-i statut de martor, ceea ce îl reabilitează în toate învinuirile neclare și necorecte.

Menționează că, recent a aflat despre circumstanțe noi, care sunt esențiale cauzei și nu au fost cunoscute la etapa examinării cauzei.

Astfel, conform ordinului nr.423 pct.1 din 15 iulie 2016, temei pentru adoptarea hotărârii de concediere a fost rezultatul anchetei de serviciu efectuate pe caz. Deși intimatul era obligat să prezinte în instanță toate materialele care au stat la baza adoptării ordinului de concediere, acesta nu și-a executat această obligație. Or, conform declarațiilor martorilor Oleg Ureche, Ivan Bordian, Andrian Cheptenari și Adrian Rusu, toți angajați ai IP Râșcani la acel moment și Danu David (persoana civilă) prezentate reprezentantului revizuientului, avocatul Tudor Paladi, aceștia în cadrul anchetei de serviciu au fost audiați referitor la circumstanțele legate în special de acțiunile lui Anatolie Antoci, în calitate de comisar al IP Râșcani. Audierea acestora a avut loc până la adoptarea ordinului de concediere și a fost efectuată de reprezentanții IGP. Totodată, în instanța de judecată intimatul nu a prezentat aceste declarații ale persoanelor date.

Mai susține revizuientul că, legat de acest comportament al intimatului, singura concluzie logică care se deduce, este intenția de a ascunde adevărul pe caz. Or, în caz

contrar, instanța urma să constate ilegalitatea ordinului de concediere, deoarece aceste declarații combat pe deplin argumentele expuse în ordinul de concediere.

Despre faptul că, în cadrul anchetei de serviciu au fost audiate mai multe persoane, iar declarațiile acestora nu au fost anexate la dosar, revizuentul susține că, a aflat întâmplător în discuție cu Adrian Rusu, care a avut loc la începutul lunii august anul 2021, în zilele de 04 – 06 august, data exactă nu a fixat-o. Imediat după ce a aflat aceste circumstanțe, la 12 august 2021 s-a adresat cu cerere și la IGP pentru audierea persoanelor indicate, însă i-au refuzat, invocând că, el doar presupune că persoanele indicate ar fi fost audiate în cadrul anchetei de serviciu. Astfel, pentru confirmarea circumstanțelor date, a angajat avocatul Tudor Paladi, care în virtutea art.53 al Legii cu privire la avocatură, a efectuat audierea persoanelor date. Despre faptul că, persoanele indicate au fost audiate în cadrul cercetării de serviciu, în calitate de revizuent nu putea cunoaște, deoarece conform prevederilor Codului muncii cât și a Legii cu privire la contenciosul administrativ (norma în vigoare la momentul examinării cauzei), IGP era obligat să prezinte în instanță toate materialele care au stat la baza adoptării ordinului de concediere.

Având în vedere că, explicațiile persoanelor vizate, nu au fost prezentate în instanța de judecată, susține că nu a avut posibilitatea reală de a cunoaște despre faptul audierii lor.

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d.179-183 vol.III).

La 22 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, a depus recurs împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecată (f.d.188-194, vol.III).

În motivarea recursului își manifestă dezacordul față de soluțiile luate de instanțele ierarhic inferioare.

Indică că, necesitatea audierii martorilor în ședința de judecată la etapa examinării cererii de revizuire nu a fost invocată pentru confirmarea fondului cauzei (ilegalitatea ordinului de concediere, dar pentru demonstrarea faptului că, la acea etapă au existat circumstanțe despre care recurentul nu a cunoscut, dar care i-au devenit cunoscute ulterior. Or, este evident că, Inspectoratul General de Poliție în calitate de pârât nu a prezentat în instanță toate probele pe care le-a acumulat în cadrul anchetei de serviciu și care de fapt demonstau că, în acțiunile lui Anatolie Antoci nu au existat încălcările reținute și implicit probau ilegalitatea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare- concedierea. Neprezentarea tuturor probelor acumulate în cadrul unei anchete de serviciu, ci doar a celor alese de către angajator (în cazul dat Inspectoratul General de Poliție, în calitate de pârât), coroborat cu imposibilitatea de a avea acces la toate probele din partea salariatului, a dus la o încălcare flagrantă a drepturilor recurentului în special la apărarea drepturilor sale de muncă, la contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale.

Consideră că, circumstanțele relevate prin proba cu martori administrată de recurent pe caz sunt esențiale pentru litigiul examinat. Astfel, reieșind din hotărârea

instanței de fond, a deciziilor instanțelor de apel și de recurs, legalitatea ordinului de sancționare disciplinară a lui Anatolie Antoci a fost reținută de către instanțelor judecătorești în baza materialelor anchetei de serviciu prezentate de către Inspectoratul General de Poliție în calitate de pârât. Totodată, circumstanțele noi descoperite denotă cert faptul că, instanței în mod intenționat nu i-au fost prezentate o parte din materialele anchetei de serviciu care demonstrează contrariul evenimentelor stabilite în ordinul de concediere.

În această ordine de idei, recurentul consideră că, circumstanțele legate de audierea martorilor invocați în cadrul efectuării anchetei de serviciu au existat în mod obiectiv până la adoptarea hotărârii judecătorești. Or, faptul dat este confirmat prin declarațiile martorilor anexate la cererea de revizuire. Declarațiile martorilor, fiind parte a anchetei de serviciu pe care de fapt s-a bazat ordinul de concediere a recurentului, au importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei din motiv că, se referă pe de o parte la acțiunile pârâtului de tănuire a unor probe de instanța de judecată, iar pe de altă parte nemijlocit la acțiunile recurentului Anatolie Antoci, în calitate de șef al Inspectoratului de Poliție Râșcani, respectiv au putere decisivă asupra hotărârii instanței.

De asemenea, indică că, aceste circumstanțe au fost stabilite de recurent în luna august 2021, respectiv, după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Astfel, consideră că, în cazul dat sunt întrunite în totalitate temeiurile prevăzute de art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, invocă că, la adoptarea încheierii din 10 februarie 2022 instanța de apel în mod eronat a interpretat prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, fapt ce a dus la o apreciere neîntemeiată a circumstanțelor de fapt invocate în cererea de revizuire cât și a admis încălcarea esențială a drepturilor procedurale ale recurentului prin faptul că, nu s-a expus asupra cerinții de examinare a cererii de revizuire în ședință publică cu acordarea posibilității de a administra probele pentru confirmarea circumstanțelor noi descoperite.

Menționează că, singura modalitate de a repune recurentul în drepturile încălcate este casarea de către instanța de recurs a încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

În conformitate cu art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 10 februarie 2022, care a fost notificată recurentului Anatolie Antoci la 15 martie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.186 verso, vol.III).

Recurentul Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, a depus recursul la 22 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal (f.d.188-194, vol.III).

Astfel, instanța de recurs constată că, recurentul Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul

instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

Prin prisma art.191 alin.(5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curților de apel.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

La 13 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Inspectoratul General al Poliției, persoanei terțe Oleg Chilaru copia recursului depus de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi (f.d.198, vol.III).

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a reținut din conținutul recursului că, recurentul Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, manifestă dezacordul cu încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d.188-194, vol.III).

Instanța de revizuire a constatat că, faptele prezumate de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, drept temei de revizuire, nu se încadrează în temeiul prevăzut de art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă.

Instanța de revizuire a apreciat ca nefondat argumentul cererii de revizuire, precum că, decizia irevocabilă din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi casată, din motiv că, revizuentul a aflat la începutul lunii august 2021 despre unele circumstanțe noi apărute care au importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei, și anume declarațiile martorilor Oleg Ureche, Ivan Bordian, Andrian Cheptenari și Adrian Rusu, toți angajați ai IP Rîșcani la acel moment și Danu David (persoana civilă), prezentate reprezentantului revizuentului, avocatul Paladi Tudor, prin care se dovedește contrariul celui indicat în Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.423 ef. din 15 iulie 2016.

În acest context instanța de revizuire a notat că, actele la care face trimitere revizuentul, nu se încadrează în prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, astfel încât Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.423 ef. din 15 iulie 2016, de sancționare disciplinară a lui Anatolie Antoci, nu s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorilor. Cu atât mai mult, revizuentul nu a demonstrat instanței că a fost în imposibilitate la etapa examinării fondului cauzei să înainteze instanței vreun demers privind audierea martorilor nominalizați.

Prin urmare, declarațiile făcute la biroul avocatului, de persoanele enumerate în cererea de revizuire, n-au fost reținute, la caz, ca circumstanțe sau fapte esențiale ale

cauzei, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, or, Antoci Anatolie nu a dovedit că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Referitor la declarațiile martorilor anexate la cererea de revizuire, făcute în biroul avocatului Tudor Paladi, reprezentant al revizuentului, la care face trimitere revizuientul Anatolie Antoci, instanța de revizuire a constatat că, acestea nu au stat la baza inițierii anchetei de serviciu și nici la baza aplicării sancțiunii disciplinare, respectiv, a conchis că, nu pot servi ca temei de revizuire a unei decizii irevocabile în temeiul art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă. Iar, atât hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, cât și decizia din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-au bazat pe probele acumulate în cadrul anchetei de serviciu și contraprobele prezentate de revizuent în apărarea poziției sale, în coroborare cu normele legale în vigoare care reglementează un astfel de litigiu.

Astfel, instanța de revizuire a apreciat că, probele suplimentare prezentate de revizuent, nu se încadrează în prevederile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă și nu pot servi ca temei de redeschidere a procesului.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele indicate în cererea de recurs și cadrul legal aplicabil speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de revizuire de respingere a cererii de revizuire, ca inadmisibilă.

Instanța de recurs punctează că potrivit art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Codul administrativ nu prevede norme cu privire la revizuirea unei hotărâri judecătorești irevocabile, aplicabile fiind în aceste circumstanțe normele Codului de procedură civilă.

Astfel, analizând situația de fapt din prezenta cauză, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, consideră oportun de a reitera prevederile art.451 alin.(1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447 din Codul de procedură civilă, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 din Codul de procedură civilă și anexându-se probele ce le confirmă.

Instanța de recurs menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art.449 din Codul de procedură civilă, care poartă un caracter exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art.449 din Codul de procedură civilă. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului

declarat or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Instanța de recurs reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art.449 din Codul de procedură civilă și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de recurs în coroborare cu cererea de revizuire depusă de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, rezultă că drept temei de revizuire recurentul a invocate prevederile art.449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, revizuiantul a indicat că, circumstanțele legate de audierea martorilor invocați în cadrul efectuării anchetei de serviciu au existat în mod obiectiv până la adoptarea hotărârii judecătorești și că declarațiile martorilor Oleg Ureche, Ivan Bordian, Andrian Cheptenari și Adrian Rusu, toți angajați ai IP Râșcani la acel moment și Danu David (persoana civilă) au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

În acest context, instanța de recurs reiterează că, potrivit art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În interpretarea corectă a prevederilor enunțate, instanța de recurs relevă că, circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii.

Circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de revizuire de respingere a cererii de revizuire înaintată de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, deoarece temeiul invocat de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art.449 lit.b) din Codul de procedură civilă, care ar permite redeschiderea procesului după devenirea irevocabilă a deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Mai mult ca atât, prima instanță și instanța de apel au examinat prezenta cauză sub toate aspectele, complet, nepărtinitor și nemijlocit în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, argumentând destul de explicit care temeiuri au servit la emiterea soluțiilor sale. Prin încheierea din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție n-au fost identificate temeiuri de admisibilitate a recursului

depus de Anatolie Antoci împotriva deciziei din 04 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Anatolie Antoci împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău (f.d.88-91, vol.II).

La caz, se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Aceasta deoarece revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare, adică în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârii adoptate, ci în baza unor temeuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeuri trebuie să fie obiective, reale și legale, ce s-ar încadra în prevederile art.449 din Codul de procedură civilă, de asemenea, aceste temeuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă. Iar o cerere care nu conține aceste temeuri, nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura de revizuire prevăzută la art.449 – 453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cauza Brumărescu c. României, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța Roșca c. Moldovei, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art.6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminență principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că, o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judecata, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Josan vs. Moldova, nr. 37431/02, §25; Brumărescu vs. România, nr. 28342/95, §6; Ryabykh vs. Rusia, nr. 52854/99, §52).

În această ordine de idei, având în vedere normele legale naționale și

raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că, o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de către Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celeilalte părți la un proces echitabil garantate de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

În lumina celor relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ concluzionează că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul declarat împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respins cu menținerea încheierii enunțate.

În conformitate cu art. art.195, 243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Anatolie Antoci, reprezentat de avocatul Tudor Paladi.

Se menține încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Antoci împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Oleg Chilaru cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron